

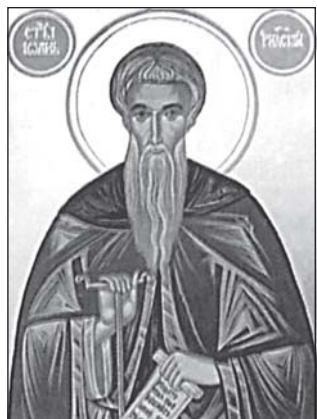
Софийска духовна семинария
„Св. Йоан Рилски“

СЕМНАРИСТ

Периодично издание на Софийската духовна семинария „Св. Йоан Рилски“

Год. VI, бр. 4 / юни 2005 г.

София 1164, п.л. „Велчова завера“ № 2, тел./факс: 868 01 44, тел.: 868 00 70, 868 94 44, 862 28 01, e-mail: seminaria@aster.net

**СВЕТИ
ЙОАН РИЛСКИ
ЧУДОТВОРЕЦ**

Темите в броя:

Семинарска
хроника

Юбилейният
сборник „100 години
Софийска духовна
семинария „Св.
Йоан Рилски“
излезе на
мултимедияен
носител

Пролетно
поклонническо
пътуване на
семинаристите
от I а курс

Стр. 2

Възпитаниците
на Софийската
духовна семинария
„Св. Йоан Рилски“
випуск 2005 г. –
от петгодишния
редовен курс и
двегодишния
паралелен курс

Стр. 3

Ученическо
творчество

Стр. 1-4

По пътя на
древните
цивилизации

Поклонническо
пътуване на
абитуриентите
от V а курс
до християнски
светини в Мала Азия

Стр. 1-4

29 юни – свети славни и всехвални апостоли Петър и Павел
Тържествен акт за връчване дипломите на завършващите възпитаници
на Софийската духовна семинария „Св. Йоан Рилски“

БЪДЕТЕ ИЗРЯДНИ И БЛАГОДАТНИ СЛУЖИТЕЛИ
НА СВЕТАТА ЦЪРКВА

Из поздравителното слово на Негово Високопреподобие архимандрит Сионий,
ректор на Софийската духовна семинария към зрелостниците от випуск 2005 г.

„Но вие сте род избран, царствено свещенство, народ свет, люде придобити, за да възвестите съвършенствата на Оногова, Който ви е призовал от тъмнина в чудната Своя светлина.“

(1 Петр. 2:9)

Ваше Високопреподобие, боголюбиви отци, уважаеми господа преподаватели, драги родители, възлюбени в Господа ученици и курсисти, братя и сестри!

В днешния ден, в който отдаваме почит към великите първоверховни апостоли на светата ни Църква Петър и Павел, сме се събрали в семинарския храм да въздадем благодарност и хвала на Всеподателя Бога за изобилната благодатна щедрост, която излива над нас и над нашите трудове на просветното служение на БПЦ. Събрали сме се и за да връчим зрелостните свидетелства на завършващите ученици и курсисти от випуск 2005-та година – випуск, продължител на традицията на духовното ни средно образование. Та-

Икона на св. св. Петър и Павел, 1808 г.,
от митрополитската църква „Св. Троица“ в гр. Русе.
Фотография проф. Михаил Енев

зи година по Божия милост завършват 27 ученици редовния петгодишен курс и 24 – двегодишния паралелен курс. Нека Бог по молитвите на богоносния Йоан Рилски Чудотворец и на днес честваните велики апостоли да благослови тези левити на светата ни Църква за изрядно бъдещо служение на светия олтар на светата Майка – Църквата, служение, което да доведе повече верни люде в лоното на светото Православие, служение, което да бъде всегашен пример и дори нещо повече – да бъде свидетелство за неповярвалите, за тяхното обръщане към вярата. Това служение да бъде за спасение и радост на самите завършващи, да бъде благодатно и вярно във всичко, да бъде в изпълнение на апостолската приемственост и в светоотечески дух, „да пазят тайнството на вярата с чиста съвест“ (1 Тим. 3:9).

Честит да бъде празникът на дипломирането на духовните наставници на зрелостниците, на техните родители, роднини и близки. Бог да възнагради щедро училище и подвизавалите се в Господа през петте или двете години и нека, както казва светият апостол, никой да не презира младостта ви, но бъдете образец за верните в слово, поведение, любов, дух, вяра и чистота (1 Тим. 4:12).

Честит празник! За много години! Божието благословение да бъде над всички вас. Амин!

На Софийската духовна семинария „Св. Йоан Рилски“

Ректор:

Архимандрит Сионий
Архимандрит Сионий

Май 2005 г. Поклонническо пътуване на семинаристите от I а курс.
Пред входа на манастира „Седмте престола“

Май 2005 г. Поклонническо пътуване на абитуриентите от V а курс. На централния площад с часовниковата кула в гр. Измир (древната Смирна)

Ученическо творчество

Благодатта на Светия Дух

Слово за 8-ма Неделя след Пасха –
Петдесетница

„Благодатта на Господа нашего Иисуса Христа, и любовта на Бога и Отца, и общуването на Светаго Духа да бъдат с всички вас.“
(2 Кор. 13:13)

Братя и сестри!

За вечното спасение на човека са потребни: първо – Божията благодат, и второ – съдействието и личното участие на самия човек. „Никой не може да дойде при Мене, ако не го привлече Отец“ (Йоан 6:44) – казал Спасителят и с това е подчертал, че без Божията помощ ние не сме в състояние даже да се обвърнем към Него, да повярваме в Него.

На стр. 4

По пътя на древните цивилизации

Поклонническо пътуване на абитуриентите
от V а курс до християнски светини в Мала Азия

Древните народи са боравели с пространствата свободно и артистично. Те са ненавиждали рамките, стесняващи личността, културите, идеите и въображението. Така в съседните на Европа земи са възниквали, процъфтявали и изчезвали легендарните днес градове на древните държави и империи. Тази и много други причини, свързани със съвременния облик на част от тези места, подбуди желанието на завършващите ученици от V (12)а клас на Софийска духовна семинария да предприемат пътешествие по Егейското крайбрежие на Анатолия – Ма-

ла Азия (дн. Турция). Там лежат руините на някои от най-прочутите градове на древна Гърция, там са произтекли събития, драми и сюжети, обезсмъртени в митове и легенди.

На 15.05.05 г. след добра организация и солидна подготовка заедно със завършващите ученици и отец Виктор потеглихме на едно удивително пътуване, което ще останем завинаги в най-хубавите ни спомени.

Най-различни мисли се въртяха в главите ни, когато се качвахме в автобуса и потегляхме за древна Анатолия (в превод от гръцки Източ-

на – страна). Анатолия за нас българите си е Анадола.

Мъчеше ни мисълта, че ще изминем стотици километри без да срещнем крайпътна чешма. Или ако срещнем такава, то на нея ще пише: Су ичелмез!“ (в превод – „Водата не се пие!“) При вида на подобен надпис със задоволство си казваме „Колко мъдър е бил Хан Аспарух, когато е забил меч си на южния бряг на Дунав и казал: „Народ без държава е обречен да загине. Отвъд ни чака смърт, но и земя.“

На стр. 4

Хроника

На 8 юни, гости на Софийската духовна семинария бяха участниците в Светософийските четения, открити същия ден в НДК с благословието на Светия Синод на БПЦ, в чиято програма се включиха

Сливенският митрополит Йоаникий, гл. секретар на Св. Синод архим. Наум, ректорът на Софийската духовна семинария архим. Сионий и други духовници при откриването на четенията

Семинарската певческа група открива Светософийските четения с източно-църковни песнопения пред иконата на Софийските светци, притежание на семинарския храм „Св. Йоан Рилски“

и гостуващите от Русия Глински четения. В Търновската стая на Семинарията, Негово Високопреподобие архимандрит Сионий най-напред се обърна към присъстващите с пасхалния поздрав „Христос воскрес!“, след което им пожела успешно провеждане на четенията, поставили си за цел да разискват въпросите за духовната просвета, нейното място в образователната система и в институциите, свързани с обгрижването на наркозависими, с поклонничеството и др. От името на гостите приветствие произнесе Василий Иванович Попков, доцент в Мичуринския държавен педагогически институт и член на Съюза на руските писатели, рецитирайки вдъхновено авторското си стихотворение „Христос воскрес“. След това, участникът в четенията от Република Македония Владо Тренески, председател на Дружеството на българите в Македония, известно с широката си просветителска и книжовна дейност, запозна присъстващите със сложното положение, при което протича днес църковният живот в западната ни съседка и изказа пожелание православните църкви-сестри да спомогнат за по-скорошното разрешаване на проблема.

Сутринта, в тържественото откриване на Светософийските четения, от страна на Софийската духовна семинария взеха участие ректорът на Семинарията архимандрит Сионий и представител на певческа група на семинаристите, ръководена от преподавателя г-н Тярко Николов, която изпълни източно-църковни песнопения.

На 9 юни, Възнесение Господне, Негово Високопреподобие архимандрит Сионий отслужи в семинарския храм божествена св. Литургия в съслужение с ефимерия на Семинарията свещеник Симеон Иванов и дякон Емилиян Костадинов от II а паралелен курс. В края на богослужението, архим. Сионий произнесе слово за великия Господски празник, припомняйки светлата духовна радост на Апостолите, повярвали, че Спасителят остава невидимо с тях през всичките дни до свършека на света, с каквато радост са изпълнени душите и сърцата и на днешните християни.

На 19 юни, 8 Неделя след Пасха – Петдесетница и на **20 юни, Св. Дух**, празничните богослужения в семинарския храм отслужи свещеник Виктор Нешев. Службите бяха огласени от семинаристите от III-ти и двата IV-ти курса под ръководството на преподавателите по източно-църковно пеене г-н Любомир Игнатов и г-н Тярко Николов. Проповеди изнесоха: за Петдесетница – ученикът от IV а курс Александър Атанасов, а за Св. Дух – ученикът от IV б курс Кристи Мужо, етнически българин от Албания.

в. „Семинарист“

Семинарската библиотека съхранява оригинални издания от първия пълен превод на Библията на новобългарски език

Тази година се навършват 80 години от издаването на пълния превод на Библията на новобългарски език. През 1925 г. Св. Синод на БПЦ издава за първи път цялата Библия на новобългарски език в 50 000 хил. тираж. За да излезе от печат са били нужни 27 години, през които са работили 7 комисии. През 1909 г., поради необходимост от богослужбени книги било издадено Четиревангелието. През 1920 г. комисията по превода приключила работата си, но след проверката били открити множество грешки, което забавило отпечатването с цели пет години. Преводът на православната Библия бил извършен по руската синодална Библия, сравняван с еврейския текст на 70-те, както и с гръцкия, латинския, славянския и френския преводи.

Изданията от 1925 г. на пълния православен превод на Библията на новобългарски език е послужило за многократното преиздаване на цялата Библия и отделни книги от нея, които ползваме и днес. Голям брой екземпляри от това ценно издание в течение на годините са изчезнали или са били унищожени. В семинарската библиотека се съхранява известен брой от оригиналните издания на Библията от 1925 г., които семинаристите имат възможността да ползват в процеса на своето обучение.

Слави СПАСОВ, II а курс

Пролетно поклонническо пътуване на семинаристите от I а курс

От 27 до 29 май т.г. семинаристите от I а курс осъществиха поклонническо пътуване до Черепишкия манастир и до манастира „Седемте престола“. Като млад класен ръководител, преди да тръгнем, реших да се допитам за съвет до някои от по-старшите преподаватели относно уреждането на поклонническо-

В Черепишкия манастир с йеромонах Харитон

На гара Черепиш – вълнуващо място, свързано с четири десетилетия (периода 1950-1990 г.) от историята на Софийската духовна семинария

то пътуване. Тъй като и аз съм бил семинарист, повечето ми ярки спомени от онова време са свързани с поклонническите пътувания, които организирахме нашият класен ръководител г-н Л. Игнатов. Благодарение на неговите съвети, аз сега можах да организирам успешно това пътуване.

Пристигайки в Черепишкия манастир бяхме посрещнати радушно от отец Харитон. Той ни заведе най-напред в черепишкия храм „Св. Успение Богородично“. Всички се поклонихме на мощите на св. св. Козма и Дамян. Ученикът Дамян Плячков разказа житието на двамата светци. След това бяхме поканени на терасата, на която преди години е творил писателят Иван Вазов. Там отец Харитон проведе беседа за светите Тайнства покаяние и причастяване. Бяха ни показани също сградите на старата семинария и нейния храм.

От Черепишкия манастир отидохме в манастира „Седемте престола“, където бяхме посрещнати и настанени от презвитера Веска. Следващите два дни се потопихме в атмосферата, която преди време е накарала поета да напише стиха „...кандилце блестяло, молитва се пяла, в черквица бедна, далеч от света.“

Това пътуване обогати и сплоти класа, което ще спомогне за по-нататъшното успешно развитие на нашите семинаристи.

Константин ЦАНКОВ,
кл. ръководител на I а курс

Юбилейният сборник „Сто години Софийска духовна семинария „Св. Йоан Рилски“ излезе на медияен носител CD-R

През 2003 – 2004 година се изпълни първото столетие от историята на Софийската духовна семинария „Св. Йоан Рилски“. Всяка година през този едновековен свод Семинарията изпраща в света випуск млади Христови последователи и свещенослужители, които остават докрай личности със здрава вяра и с огромна духовна и нравствена енергия. Днес Семинарията стои не само на високо – подобно „светилник, който свети на всички“ – в духовния, църковно-просветния, културния, обществен живот на България. Юбилейният сборник, посветен на стогодишнината на Семинарията, е част от богатата програма, с която се ознаменува столетието. Като отправна точка за обглеждане на миналото послужи единственото досега подобно издание – „Юбилейна книга на Софийската духовна семинария“, издадена в 1932 г. по случаи 25-годишнината на духовното училище, в която се съдържат ценни сведения за първите десетилетия от живота на Семинарията. Изследването и припомнянето на миналото не е просто носталгия по една отминала древност: в миналото са и корените, и плодовете на настоящото; и идеалите, и деянията на нашите предшественици.

Семинарията и днес, както и в миналото, има неизменно същата задача: да посява в младите души Богопознанието. Да посява и да разсажда – защото Христовото познание не ще премине, а ще пребъдва във вечността.

Дискът съдържа пълния текст на сборника, който предстои да бъде отпечатан и чието съдържание е разпределено в девет глави: I. Тържествено честване на стогодишния юбилей на Софийската духовна семинария „Св. Йоан Рилски“; II. Нашият небесен покровител и закрилник; III. Документи; IV. Дела богоугодни; V. Света обител; VI. Духовни пастири; VII. Учебен процес; VIII. Из архива на семинарския преподавател Ганчо Велев; IX. Видни учители и възпитаници на нашата Алма матер.

Медияният носител може да бъде закупен в Софийската духовна семинария. Постъпилите средства ще подпомогнат отпечатването на сборника.

Традиционен вътрешен турнир по футбол на възпитаниците на Софийската духовна семинария

От 15 до 22 юни се проведе традиционният, вече за пети пореден път, футболен турнир по системата всеки срещу всеки за наградите на Ректората на СДС „Св. Йоан Рилски“.

В първия турнирен ден, очаквано съставът на I б курс, в който играят трениращите редовно футбол Любо и Иво, се наложи над I а курс, а IV а спечели служебно срещу IV б. Много драматично се разви мача между II а и II б. Красивият гол още във втората минута на Петър даде психологическо преимущество на I а и до края на полувремето вече водеха с 3 на 1. Второто полувреме започна с натиск на един променен II б, което изнерви съперника им и се наложи негативните емоции на Орлин да бъдат охладени с жълт картон. Редовното време свършваше с резултат 3 на 3, но в даденото двуминутно продължение, изключително красивият гол на Николай възнагради състава на II а.

Най-силният и интересен мач бе, безспорно, между най-добрите – III и II а. Изключително динамично, изпълнено с много борба по целия терен, интересни положения и чудесни голове, първото полувреме завърши наравно 3 на 3, но във второто – рутината и вещото водене на неумолимия капитан на III курс Димитър и головете на Янко сломиха II а.

И така: шампион на турнира е III курс, голмайстор е Янко Стефанов с 5 гола, най-полезен играч е Димитър Григоров, а най-добър вратар – Николай Ненов.

Кръсто КРЪСТЕВ,
учител по физкултура, организатор на турнира и гл. съдия

**„Вие сте храм на Живия Бог“
(II Кор. 6:16)**

Не вие Мене избрахте, но аз вас избрах и ви поставих да идете и да принасяте плод, и плодът ви да пребъдва, та каквото и да поискате от Отца в мое име, да ви даде.

(Йоан 15:16)

*

Вие... сте писмо Христово, стъкмено чрез нашето служение, написано не с мастило, а с Духа на Живия Бог, не върху каменни скрижали, а върху плътени скрижали на сърцето.

(II Кор. 3:3)

*

Не знаете ли, че вие сте храм Божий и Дух Божий живее във вас? Ако някой разори Божия храм, него Бог ще разори; защото Божият храм е свет, а тоя храм сте вие.

(I Кор. 3:16,17)

*

Мъдрост проповядваме между съвършените, ала мъдрост не на тоя век, нито на преходните властници в тоя свят, а проповядваме Божията премъдрост, тайна, съкровена, която Бог е предопределил за наша слава.

(I Кор. 2:6,7)

*

Вие вече сте чисти чрез словото, що съм ви проповядвал.

(Йоан 15:3)

*

По благодат сте спасени чрез вярата; и това не е от вас – Божий дар е.

(Еф. 2:8)

*

Сега няма никакво осъждане за ония, които са в Христа Исуса и живеят не по плът, а по дух... Кой ще обвини избраниците Божии? Бог е, Който ги оправдава.

(Рим. 8:1,33)

*

Бидейки оправдани с вяра, имаме мир с Бога, чрез Господа нашего Исуса Христа.

(Рим. 5:1)

*

Вие сте солта на земята. Но, ако солта изгуби сила, с какво ще се направи солена?... Вие сте светлината на света...

Тъй да светне пред човеците светлината ви, та да видят добрите ви дела и да прославят Небесния ваш Отец.

(Мат. 5:13,14,16)

Възпитаници на Софийската духовна семинария „Св. Йоан Рилски“ – випуск 2005

Семинаристите от петгодишния редовен курс 2000 – 2005 г.

V а курс

с класен ръководител г-н Милен Манев

АЛЕКСАНДЪР GERMANOVICH ВЕЛЕВ, род. 19.04.1986 г. в гр. Бесарабка, жив. с. Кайраклия, р-н Тараклия, Кахуло-Лопушанска епархия, Молдова; **БОРИСЛАВ ИВАНОВ ГАЛЧЕВ**, род. 10.01.1985 г. в с. Добринище, обл. Благоевград, жив. с. Добринище, обл. Благоевград, Неврокопска епархия; **ВЕСЕЛИН ДИМИТРОВ БАТАШКИ**, род. 20.04.1986 г. в гр. Пазарджик, жив. с. Дебражица, обл. Пловдив, Пловдивска еп.; **ГЕОРГИ КИРИЛОВ ВЛАЙКОВ**,

Зрелостници от V а курс пред централната семинарска сграда

род. 4.12.1985 г. в гр. Пазарджик, жив. гр. Пазарджик, обл. Пловдив, Пловдивска еп.; **ДИАН ИВАНОВ ИВАНОВ**, род. 19.10.1986 г. в гр. Плевен, жив. гр. Плевен, Плевенска еп.; **ЙЕРОМОНАХ ЕВТИМИЙ (ЕВГЕНИ ДИМИТРОВ КОЙНОВ)**, род. 14.12.1985 г. в гр. Плевен, жив. Клисурски манастир „Св.св. Кирил и Методий“, Видинска еп.; **ЕВГЕНИЙ СТЕПАНОВИЧ УШАНЛИ**, род. 27.12.1984 г. в с. Кайраклия, обл. Тараклия, Кахуло-Лопушанска еп., Молдова; **ИЛИЯ ВЛАДИМИРОВ КЮМУРДЖИЕВ**, род. 7.04.1986 г. в гр. Гоце Делчев, жив. гр. Хаджидимово, обл. Благоевград, Неврокопска еп.; **ИЛИЯ СЕРГЕЕВИЧ ЗАНФИРОВ**, род. 2.08.1986 г. в гр. Тараклия, жив. гр. Тараклия, обл. Тараклия, Кахуло-Лопушанска еп.; **МИЛЕН ГЕОРГИЕВ КОВАЧАНЕВ**, род. 16.10.1986 г. в гр. Бяла, жив. гр. Бяла, обл. Русе, Русенска еп.; **НАУМ ТОДОРОВ ФИЛО**, род. 22.01.1986 г. в гр. Билищ – Деволя, жив. с. Връбник, обл. Корча, Корченска еп., Албания; **ПАВЕЛ СИДЕРОВ ДИМОВ**, род. 23.12.1985 г. в гр. Пазарджик, жив. гр. Пазарджик, Пловдивска еп.; **ПЕТЪР ДОНЧЕВ ХРИСТОВ**, род. 22.08.1986 г. в гр. Казанлък, жив. гр. Казанлък, обл. Стара Загора, Старозагорска еп.; **ПЕТЪР ДИМИТРОВ СВИЛЕНОВ**, род. 2.10.1986 г. в гр. Ихтиман, жив. гр. Долна Баня, обл. Софийска, Софийска еп.; **СВЕТИЛИН НИКОЛОВ НИКОЛОВ**, род. 11.08.1986 г. в гр. Рила, жив. гр. Рила, обл. Софийска, Софийска еп.; **СЕРГЕЙ МИХАЙЛОВИЧ СОКОВ**, род. 26.05.1985 г. в гр. Киров, Русия, жив. гр. София, Софийска епархия.; **СТАНИМИР ХРИСТОВ СТОЯНОВ**, род. 30.10.1986 г. в гр. Русе, жив. гр. Русе, Русенска еп.; **СТЕФАН МИШЕВ МИХАЙЛОВ**, род. 8.03.1986 г. в гр. Тутракан, обл. Силистра, жив. с. Рехово, обл. Русе, Русенска еп.; **ЦВЕТЕЛИН ИВАНОВ НИКОЛОВ**, род. 10.12.1986 г. в гр. Търговище, жив. гр. Попово, Русенска епархия.

V б курс

с класен ръководител г-н Александър Георгиев

БЛАГОВЕСТ ГЕОРГИЕВ БОРИСОВ, род. 12.05.1986 г. в гр. Видин, жив. гр. Белоградчик, обл. Видинска, Видинска еп.; **ВАСИЛ ДИМИТРОВ АПОСТОЛОВ**, род. 14.03.1986 г. в гр. Асеновград, обл. Пловдивска, жив. гр. Асеновград, Пловдивска еп.; **ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЧ КАРАКАШ**, род. 15.11.1984 г. в гр. Болград, Молдова, жив. с. Кайраклия, обл. Тараклия, Кахуло-Лопушанска еп., Молдова; **ГЕОРГИ ВЛАДИМИРОВИЧ МАНОЛОВ**, род. 3.01.1985 г. в

Зрелостници от V б курс, заедно със своя кл. ръководител в централното фойе на Семинарията

с. Кайраклия, обл. Тараклия, жив. с. Кайраклия, обл. Тараклия, Кахуло-Лопушанска еп., Молдова; **ЕМИЛ НАЙДЕНОВ РЪЖАНКОВ**, род. 13.04.1986 г. в гр. София, жив. гр. София, Софийска еп.; **ИВАН ПЕТКОВ ИВАНОВ**, род. 10.01.1986 г. в гр. Нова Загора, жив. гр. Нова Загора, Старозагорска еп.; **КРАСИМИР ПЛАМЕНОВ МИТРУШЕВ**, род. 9.03.1986 г. в гр. Казанлък, жив. с. Шейново, обл. Стара Загора, Старозагорска еп.; **МИЛЕН СТЕФАНОВ ПЕТРОВ**, род. 31.08.1986 г. в гр. София, жив. с. Радуил, общ. Самоков, обл. Софийска, Софийска еп.; **МИХАИЛ ВАСИЛЕВ СТАНЧЕВ**, род. 19.11.1986 г. Сурдулица, Сърбия, жив. гр. Босилеград, Вранска еп., Сърбия; **ПЕТЪР БОРИСОВ ГРАМЧЕВ**, род. 15.04.1987 г. в гр. София, жив. гр. София, Софийска еп.; **ПЕТЪР МИЛЧЕВ ЦВЕТКОВ**, род. 13.01.1986 г. в гр. София, жив. с. Церово, общ. Своге, обл. Софийска, Софийска еп.; **ПЕТЪР ПЕТРОВИЧ ГРЕКОВ**, род. 02.06.1984 г. в с. Кайраклия, Молдова, жив. с. Кайраклия, обл. Тараклия, Кахуло-Лопушанска еп., Молдова; **СЛАВИ ЙОВЧЕВ АТАНАСОВ**, род. 17.05.1986 г. в гр. Тутракан, обл. Силистра, жив. Тутракан, обл. Силистра, Доростолска еп.; **СТАНЧО НЕДЯЛКОВ КОЙЧЕВ**, род. 10.02.1986 г. в гр. Сливен, жив. с. Оборище, обл. Сливен, Сливенска еп.; **СТЕФАН ВАСИЛЕВ ПАЗОВ**, род. 31.07.1985 г. в гр. Горна Оряховица, обл. Велико Търново, жив. гр. Лясковец, обл. Велико Търново, Великотърновска еп.; **СТОЯН ГЕОРГИЕВ КРЪСТЕВ**, род. 20.11.1986 г. в гр. Пазарджик, жив. гр. Септември, обл. Пазарджик, Пловдивска еп.; **ТЕОФАН ГЕОРГИЕВ ГЕОРГИЕВ**, род. 16.01.1987 г. в гр. София, жив. гр. София, Софийска еп.; **ХРИСТО ТОНЧЕВ ТОНЧЕВ**, род. 3.08.1986 г. в гр. Карлово, обл. Пловдив, жив. гр. Сопот, обл. Пловдив, Пловдивска еп.; **ЮРИЙ ИВАНОВИЧ ХАДЖИ**, род. 24.05.1986 г. в гр. Тайраклия, жив. с. Кайраклия, обл. Тараклия, Кахуло-Лопушанска еп., Молдова.

Семинаристите от двегодишния паралелен курс 2003 – 2005 г.

II а паралелен курс

с класен ръководител г-н Георги Начев

АЛЕКСАНДЪР ИВАНОВ ИВАНОВ, род. 2.09.1960 г., жив. гр. София, Софийска епархия; **АНГЕЛ ИВАНОВ ГРИГОРОВ**, род. 21.06.1972 г., жив. с. Лехчево, обл. Монтана, Видинска еп.; **АНГЕЛ МИТКОВ АНГЕЛОВ**, род. 23.01.1978 г., жив. с. Смолянски, обл. Монтана, Видинска еп.; **ВАЛЕНТИН НИКОЛОВ РАЙЧЕВ**, род. 12.08.1971 г., жив. гр. Силистра, Доростолска еп.; **ВЕНЦИСЛАВ РОСЕНОВ ПЕНЧЕВ**, род. 18.07.1980 г., жив. с. Раковски, обл. Русе, Русенска еп.; **ГЕОРГИ ВЛАДИМИРОВ МАРКОВ**, род. 26.03.1946 г., жив. гр. Сапарева баня, обл. Софийска, Софийска еп.; **ДИМИТЪР ПЕТРОВ НИКОЛОВ**, род. 20.05.1952 г., жив. гр. Враца, Врачанска еп.; **ДИМИТЪР ХРИСТОВ ИЛЧЕВ**, род. 13.08.1982 г., жив. гр. Първомай, обл. Пловдивска, Пловдивска еп.; **ДЯКОН ЕМИЛИЯН (ЕМИЛ СЛАВЯНОВ КОСТАДИНОВ)**, род. 23.04.1967 г., жив. гр. София, Софийска еп.; **ИВАЙЛО ДИМИТРОВ ГРИГОРОВ**, род. 5.01.1970 г., жив. гр. Пирдоп, обл. Софийска, Ловчанска еп.; **ИВАЙЛО ПАВЛОВ ГРИГОРОВ**, род. 28.06.1975 г., жив. гр. Костинброд, обл. София, Софийска еп.; **ИВАН КИРИЛОВ ГЕОРГИЕВ**, род. 21.10.1958 г., жив. гр. Рила, обл. София, Софийска еп.; **ИВАН ПЕТКОВ НЕДЯЛКОВ**, род. 21.07.1975 г., жив. гр. София, Софийска еп.; **ИЛИЯ НИКОЛОВ ДИЧЕВ**, род. 20.11.1948г., жив. гр. Дупница, обл. Софийска, Софийска еп.; **КОНСТАНТИН КРЪСТЕВ КОВАЧЕВ**, род. 29.12.1983 г., жив. гр. Пазарджик, обл. Пловдив, Пловдивска еп.; **СВЕЩЕНИК РУСКО ПЕНЕВ МАРИНОВ**, род. 8.02.1950 г., жив. с. Плодовитово, обл. Ст. Загора, Старозагорска еп.; **СВИЛЕН СТОИЛОВ МЛЕКАНОВ**, род. 10.03.1980 г., жив. с. Църнча, общ. Пазарджик, Пловдивска еп.; **СТАНИСЛАВ СТОЕВ ШУРЕЛОВ**, род. 25.12.1970 г., жив. гр. Бургас, Сливенска еп.; **СВЕЩЕНИК СЕРАФИМ (СТОЯН СТЕФАНОВ ЯНЕВ)**, род. 16.02.1978 г., жив. гр. София, Софийска еп.; **ЯВОР СВИЛЕНОВ ДИМИТРОВ**, род. 14.08.1978 г., жив. гр. Шумен, Варненска епархия.

Курсистите от II а и II б паралелни курса, заедно със своите класни ръководители

II б паралелен курс

с класен ръководител г-н Сидер Сидеров

АЛЕКСАНДЪР ПЕТКОВ ГАНЧЕВ, род. 17.12.1984 г. в гр. Троян, жив. гр. Троян, обл. Ловеч, Ловчанска еп.; **БОЯН АНТОНОВ МИРОНОВ**, род. 25.12.1982 г. в гр. Монтана, жив. гр. Берковица, обл. Монтана, Видинска еп.; **СВЕЩЕНИК ВИКТОР ТРАЯНОВ НЕШЕВ**, род. 20.07.1972 г. в гр. София, жив. с. Бистрица, обл. София, Софийска еп.; **ГЕОРГИ СТОЯНОВ АТАНАСОВ**, род. 16.10.1974 г. в гр. Средец, жив. гр. Айтос, Сливенска еп.; **ГЕОРГИ СТЕФАНОВ ГАНЧЕВ**, род. 3.10.1966 г. в гр. Ловеч, жив. гр. Летница, обл. Ловеч, Ловчанска еп.; **МОНАХ ЙОАН (ДИМИТЪР ХРИСТОВ ПЕШЕВ)**, род. 26.04.1980 г. в гр. София, брат на Руенската света обител „Св. Йоан Рилски“, Софийска еп.; **ЗЛАТКО ПЕТРОВ АТАНАСОВ**, род. 6.10.1968 г. в с. Коиловец, обл. Плевен, жив. с. Долни Луковит, общ. Искър, обл. Плевен, Врачанска еп.; **ИВАН ГЕОРГИЕВ ДЕЛИБАЛТОВ**, род. 28.05.1961 г. в с. Долно Камарци, общ. Горна Малина, жив. гр. София, Софийска еп.; **ИЛИЯН КРАСИМИРОВ АЛЕКСАНДРОВ**, род. 17.07.1981 г. в с. Брезе, общ. Девин, жив. с. Брезе, общ. Девин, обл. Смолян, Пловдивска еп.; **МЕТОДИ ПЕТРОВ БРАЙКОВ**, род. 19.03.1985 г. в гр. Перник, жив. гр. Перник, Софийска еп.; **РАДОСЛАВ ОЛЕГОВ РАНГЕЛОВ**, род. 17.12.1981 г. в гр. Пловдив, жив. гр. Лъки, обл. Пловдивска, Пловдивска еп.; **РУСЛАН МИХАЙЛОВ ДИМИТРОВ**, род. 5.11.1980 г. в гр. Бургас, жив. гр. Бургас, Сливенска еп.; **ТОДОР КОСТАДИНОВ ТОЧЕВ**, род. 15.08.1977 г. в гр. Кюстендил, жив. гр. Кюстендил, обл. Софийска, Софийска епархия.

Ученическо творчество

Благодатта на Светия Дух

От стр. 1

Господ употребява две средства за да ни привлече към Себе Си: външно средство – проповедта на Евангелието, и вътрешно средство – невидимите действия на благодатта непосредствено върху нашата душа. Но и двете средства, колкото и да са могъщи, не са достатъчни за да ни увлекат против нашата воля. Да внимаваме в гласа на Евангелието и на благодатта, да не им се противим, да им се покоряваме, да ги следваме – това зависи вече от самите нас. На много народи е било проповядвано Евангелието още в самото начало: но всички ли са повярвали в Христа? Над всички се простира Божията благодат, която зове към вяра и спасение, обаче колко малко са онези, които действително отговорили на тя благодатен призив. Затова, макар вярата да се нарича в Писанието „Божия дар“ (Еф. 2:8), но тя се зачита и като заслуга на човеците, и Спасителят, изпращайки апостолите да проповядват Евангелието на целия свят, казал: „Който повярва и се кръсти, ще бъде спасен, а който не повярва, ще бъде осъден.“ (Мар. 16:16)

„Ако някой не се роди от вода и Дух, не може да влезе в Царството Божие.“ (Йоан 3:5)

„Ако не ядете плътта на Сина Човешки и не пиете кръвта Му, не ще имате в себе си живот.“ (Йоан 6:53). Това са думите на Спасителя, които показват: колко е необходимо да се ползваме от Светите Тайнства на Църквата, които ни преподат различните дарове на Светия Дух, но от тези слова е очевидно, че ние можем и да не се ползваме от Светите Тайнства, можем да не се родим чрез водата и Духът, да не вкуваме Светото Причастие – тялото и кръвта на Сина Божий. Освен това, за да се ползваме от Светите Тайнства, от нас се искат някои условия, например: при Кръщението е потребна вяра, отричане от дявола и от всичките му дела, и обещание да се съединим с Христа, да живеем според Неговата воля – всичко това произнасят и дават от името на кръщавания кръстниците; от онези, които пристъпват да се причастят се изисква: предварително да очистят съвестта си чрез искрено разкаяние за своите грехове и изповед пред духовния отец, жива вяра в Господа и най-голямо благоговение към Тайнството.

„Аз съм лозата – казва Спасителят, – вие пръчките; който пребъдва в Мене и аз в него, той дава много плод; защото без Мене не можете да вършите нищо“ (Йоан 15:5). От тези думи ние справедливо заключаваме, че без благодатта Христова не можем да принасяме духовни плодове, да вършим добри дела. Но от друга страна, това не става без нашата воля. Нали пак Сам Спасителят е казал: „Ако някой иска да върви след Мене, нека да се отрече от себе си“ (Мат. 16:24). „Ако искаш да влезеш в живот вечен, опази заповедите“ (Мат. 19:17). „Ако искаш да бъдеш свършен, иди, продай и лота си, и раздай на сиромаси; и ще имаш съкровище на небото; на дойди и върви след мене“ (Мат. 19:21). Значи: за вършене на добри дела са необходими и нашето собствено желание и подвизи от наша страна.

Братя и сестри! Делото на нравственото ни изправяне и освещаване, без което не можем да се спасим е дело тайнствено. В него участват две сили: Божествената сила – благодатта, и човешката сила – нашата свободна воля. Да се уточни степента на участието на всяка от тях, да се определи линията, където се докосват те помежду си, да се обясни как те докосвайки се, не се ограничават взаимно – това не е по силите и по възможностите на човека. Обаче във всяко съмнение е, че и двете са еднакво необходими в това изключително важно за нас дело.

Да се молим усърдно на Пресвета Троица, Която честваме на днешния ден, да ни праща Божествената сила „за живот и благочестие“ (2 Петр. 1:3) и в същото време постоянно „да се упражняваме в благочестие“ (1 Тим. 4:7), с добрия подвиг да се подвизаваме (2 Тим. 4:7) и да използваме всичките си дни и всичките си сили за изпълнение на Божиите заповеди. Амин!

Александър АТАНАСОВ, IV а курс

От стр. 1

Тръгнахме на юг, блазени от любопитството да видим и чуем нещо повече за Анатолия. Много от учениците щяха да пресекат за първи път южната ни граница и вълненото им бе обяснено. Предстоеше ни все пак да преминаем през земите на древните елини, където по-късно се раждат, процъфтяват и умират четири велики империи – римската, византийската, латинската, османската.

Преминаването на българо-турската граница при Капъкуле си е истинска атракция, особено от турска страна. Полицейските проверки са по-делови, докато митническите продължават около половин час. Преминавайки прочитаме с облекчение надписа: „Добре дошли в Република Турция“. След около десетина километра пред нас се появяват очертанията на Одрин, древният Адрианопол, който е основан от римския император Адриан през 125 г. Това е първата европейска столица на османските турци. Този град е останал в съзнанието на българина с това, че цар Симеон на път за Константинопол (913 г.) го покорява. Цар Калоян също го превзема след жестока битка, в която пленява латинския император Балдуин Фландърски. По време на Балканската война, през м. март 1913 г., непревземаемата Одринска крепост е овладяна с шурм от младата българска войска, командвана от генерал Никола Иванов. Българите, живели в миналото тук, са имали своя църква „Свети Георги“, която бе реставрирана наскоро. Бавно напускаме Одрин, оставяйки зад нас минарета на символа на Одрин – джамията Селимие (1575 г.). Преходът до Дарданелите продължава около три часа. Преминахме през Узункьопрю, градът с еднокилометров мост, строен по османско време и носещ неговото име. Скоро стигаме Дарданелите. Тук от брега на Гелиболу (Галиполи) се качваме на ферибота, за да прекосим проливите и да се озовем на Егейското крайбрежие (малоазийския бряг). При този древен град османските турци за първи път стъпват на Балканския полуостров (1352 г.), за да останат тук завинаги.

На ферибота обсъждахме значението на Босфора и Дарданелите – два морски пролива, за които са се водили десетки големи битки. Наблюдавайки преминаващите през пролива шлепове и кораби си мислехме за това, каква златна мина са тези проливи за държавата, която ги притежава.

Омир възпява с перото си Троянската война, мислейки, че героите воюват помежду си в продължение на десет години само заради хубавата Елена. Твърде велика чест за една жена, макар и най-красивата. Със сигурност обаче войната се води заради Хелеспонт (Дарданелите), т.е. кой да владее света?

Направихме си първите задължителни снимки на азиатския бряг и бързаме, защото трябваше да преминаем покрай Троя, която не можахме да видим отблизо, заради ограниченото време, с което разполагахме. Въпреки това всички много се вълнувахме, макар, че я виждахме отдалеч. Спомените от нашите прочити на Омировата „Илиада“ набързо възобвиха в съзнанието описанието на битката, водена край стените на този град, който е открит от немския любител-археолог Хайнрих Шлиман през 1873 г.

Продължихме на юг в посока към град Бергама. Предстоеше ни да видим и посетим много места, където вековете си дават среща.

Пътят преминаваше през планинския масив Йодуа и Каздаъ (древната и легендарна Идар, където според гръцката митология се е

състояла свещената сватба на Зевс и Хера). От височините видяхме ясно близките сивочерни очертания на остров Лесбос. Непременно ще си помислиш: „Колко е близко този остров до турския бряг, а е гръцки“. Спуснахме се към залива Едремит. Егейският бор отстъпваше вече мястото на Библейското дърво на мира – маслината. Целият залив „Едремит къортеси“ е забиколен от нови курортни комплекси, говорещи за големи инвестиции в почивното дело и за бум на международния туризъм в Турция.

Бергама днес е 65 000 град, който се намира на 25 км от Егейското крайбрежие. Носи името на древната елинска държава, образувана след похода на Александър Велики. След смъртта му, в продължение на 10 дена, човекът-легенда, чо-

и „Форд“, фабриките за най-качествените макарони в света, заводът за телевизори, сградата на командването на Южното крило на НАТО и други.

Отминахме Измир и след около час и половина приближихме Селчук – град изникнал на мястото на петия Ефес от времето на Римската империя. Мислите ни бяха отправени към времето на ранното християнство и факта, че над Селчук, в близост до яките стени на нагогашна византийска крепост се намира стара базилика под формата на кръст, построена от император Юстиниан в чест на спътника на Божията Майка – св. ап. и евангелист Йоан Богослов. В средата на олтара е неговият гроб.

Останаха ни последните 18 км до Кушадасъ (Острова на птиците). Със своя прекрасен залив, с мно-

Град Селчук (древния Ефес). Пред гроба на св. Йоан Богослов

векът с едно синьо и едно кафяво око, е изоставен в императорската му шатра при температура 40 градуса. Неговите военачалници се карат помежду си кой да застане начело на империята. Започва бунтът на пълководците за царската корона. Царете се сменят през час, а войни-

гобройните си хотели, един от друг по-красиви и по-престижни, със своето небесносиньо море градът заслужено привлича много туристи всяка година. Кушадасъ е космополитен град – за един час на една от главните улици статистици са регистрирали 38 националности. Кушадасъ

Град Ефес. Пред 3-то чудо на света – храма на Артемидата Ефеска

ците безмълвно охраняват трупа на своя владетел и ронят сълзи над него. Империята се разпада. Леонат взема Фригия край Хелеспонт, Лизимах – Бергама, Евмен – Кападокия, Птолемеи – Египет и Либия.

Бергама се управлява от Лизимах. Столицата ѝ Пергамон е била на мястото на днешния град Бергама. Този древен град е имал втората по големина библиотека в античния свят, след александрийската. Притежавала е около 250 000 пергаментови свитъка. Поради това, че е спрял вносът на папирус от Египет, той е заместен от пергамент, изработен от ярешка кожа. Напускаме Бергама и се отправяме отново на юг.

Предстоеше ни среща с Измир – древната Смирна на Омир, и с една от седемте църкви, споменати в Апокалипсиса (Откр. 1:11), заедно тези в древните градове Пергамон и Ефес – включени в нашата програма. Казват, че от древността не е имало пристанищен град с по-красива гледка от Измир. Крайбрежието е опасно от палмови алеи. Зад модерния град прозира старият, турският – с джамии и пазарите.

Гордостта на Измир са международното летище „Еднан Мендерес“, административният център „Алсанджак“, най-големият експортен център на Турция, заводите за „Опел“

и в второто по големина пристанище на Егейско море и доста често тук идват големи пътнически кораби. Вървяхме с късмета си. По време на престоя ни в залива беше акостира най-големият презокеански лайнер в света – „Гранд Принцес“ с 3500 пасажери и 1500 човека персонал.

Градът е бил и си остава един от най-достъпните по цени курорти. Въпреки това тук можеш да различиш на невероятен комфорт в хотелите. Обслужването е на много високо ниво, а домакините са прочути със своето гостоприемство.

Настанахме се в прекрасен тризвезден хотел. Най-после щяхме да си откъхнем малко след едно денонощие ходене по пътищата на историята. Лицата на семинаристите изглеждаха доволни от видяното и преживяното и не обръщаха внимание на умората.

Знаехме, че Кушадасъ е отправна точка за три световно известни туристически обекта: Ефес, къщата на св. Богородица и Памуккале, където е гроба на св. ап. Филип. В паузите между зноините плажни часове, шведските маси и желаният аператив край басейна на хотела ни предстоеше да видим още много забележителности.

В първия ден голяма част от семинаристите направиха интересно

пътуване с яхта по цялото крайбрежие на залива в Кушадасъ, а други предпочетоха да ходят на плаж. Всяка вечер домакините организираха забавни програми с музика, в които участваха почти всички български абитуранти, намиращи се в курорта. Съвместните тържества направиха престоя ни по-интересен и по-пълнен.

На втория ден бе организирано пътуване до древния Хиераполис с природния феномен Памуккале, който с основание се причислява към чудесата на света. Разположен е във вътрешния Егейски регион, в долината на река Мендерес – това са топли минерални извори с температура на водата близка до тази на човешкото тяло. Водите са богати на талк, калций и калий. Говори се, че изворът е бил любимото място за бани, лечение и къпане на египетската царица Клеопатра. Античният град Хиераполис пък вероятно е бил основан през 2 век пр. Хр. от пергамския цар Телелф, който го е нарекол на жена си Хера. През 133 г. пр. Хр. е придобитен към Рим. През 60 г. е разрушен от земетресение. По-късно е възстановен от Нерон.

Тук християнството пуска корени през 40 г., след идването на св. ап. Филип. Заради неговите проповеди езичниците го нападат и зверски го убиват. По-късно върху неговия гроб е построена църквата св. ап. Филип, която частично е запазена и до днес. Запазен е негов монумент.

На третия ден, преди да отпътуваме за България ни предстоеше да разгледаме третото чудо на света – храма на Артемидата Ефеска, част от древния град Ефес и гроба с църквата на св. ап. и ев. Йоан Богослов.

Древният Ефес – градът легенда на гърци и римляни. Тук всеки камък е история. Най-голямото поле в света с древни руини, разположено между два хълма. Ефес на древногръцки значи пчела, символ на слънце и плодородие, символ на изобилие. Столица на гръцка Йония и по-късно, на римската провинция Азия. Най-голям разцвет градът има през 2 век, когато е населяван от 300 000 жители. Градът има пет прераждания. Разкопките, които са направени, датират от третия град. Първият и вторият въобще не са разкрити. Четвъртият е бил на хълма над Селчук, а петият Ефес е на мястото на днешния Селчук.

Голямо впечатление ни направи кръстополната базилика с гроба на св. Йоан Богослов. Макар и наполовина запазена се вижда уникалната ѝ архитектура. Първата голяма сграда от този вид е построена през 536-546 г. църква „св. Аполон“ в Константинопол (разрушена през 1462 г.), според Прокопий еднаква с църквата св. Йоан Богослов в Ефес). Тези две църкви стават прототип на западните средновековни катедрали „Сан Марко“ във Венеция (1063 г.) и „Сен Фрон“ в Перигю (1120 г.).

Разделяме се с Ефес с малко тъга. Последното нещо, което се скрива от погледите ни са самотните каменни стъпала на амфитеатъра и с жълтеникавия си цвят малко тъжно ни изпращат по житейските ни пътища и сякаш искат да ни кажат: „Сбогом приятели! Ще ви чакам отново. Знаем, че сте доволни.“ Колко е вярна мисълта, че животът сам по себе си е безмислен, ако няма вяра, ако няма чувства, ако няма преживявания, ако няма спомени.

Последен ден. Утре се завръщаме в Родината. Последното пътуване до Измир сякаш беше едно прощаване, едно незабравимо преживяване, което бише искали утре пак да се повтори.

Александър ГЕОРГИЕВ, преподавател в Семинарията

Вестник „СЕМИНАРИСТ“ се издава с даренията на спомоществатели.

Банкова сметка: НВБ – БАНКА БИОХИМ, КЛОН ЕВРОПА, София, пл. „Св. Неделя“ № 19
БАНКОВ КОД: 660 96 608
БАНКОВА СМЕТКА: 1017917259

Напомяваме, че в „Семинарист“ съдържа свещени текстове и изображения и не бива да се използва за битови нужди.